

ödikast touseb ühheskous seisab. Ühheskohhas jäätta auko, ja pea sedda haiget föriwa selle ouao kohhal, nendo, et se aur föriwa sisse lähhåb. Monnikord on vahha hais honette ja tubbade sees, mis innimes te terwissele kahjuks on, sedda weib ådika autoga keige, hõlpsaminne ãrrasata — Reif sedda head, ja veel ennam sadab meile ådikas.

Se olleks ful siis au tödårt verrenaene, kellel issa ådikast wilmis mojas olleks. Need kes ei moista, öppigo siin, kuid a sedda tehhalse. Ådikast woid sa monnesugus sel wisil halwa hiñnaga tehha: ogga ful tulleb kaks asia selle iures tähhåte pan na: 1) et emma'as hea on, ja 2) et öllut ehk se roessi, mis ounadest ehk fa porkanidest on wålja wau ud, sojast seisab. Emmatkas aiab sedda kaima, ja soiroke peab ted-

tedda issa kaimas. Ådika emmatkas tehhalse se wårske leiva forest, mis folm ehk nelli, forda happyo ådika sees on liagumud ja wahhel tibbenend. Sedda leiva kõrt wõttta siis ja vanne siina asia sisse, kus sees sa ådikast teed. Weel varrem on, kui sa sedda astiat esüte ea happyo ådiga loppustad. Selle asia sisse malla siis ollut, mis eiline on üles kuvastatud ja jälle jahtunud. Olle sisse vanne veel tullised fööd, ehk lasse kuma rauda se t sees kultakas sada. Se wttab emma sees t da kibb dat h minala naggio arra. Naha need ãrrasustunud fööd vead sa pärast jälle wålja wõtima. Võne siis sedda alijot ühte kohtha seisma, kus varras see on, ja iggal råval vead sa sedda astia monnikord hästi lo su tama. Sedda selgemat allut sa peale wål lafid, sedda varrenot ödikast saad siina. Nääd su, et ådikas jo happyo ful on siis wål